

РЕШЕНИЕ

№ 19692

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7203** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. чл.30а, ал.3 от ЗООРПСМ.

Образувано е по жалба на П. В. И. срещу заповед № 6 от 27.06.2024г., издадена от началник група „Териториална полиция“- П. при 05 РУ на СДВР.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за нищожност и незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния и процесуален закон.

Изложено е, че заповедта е издадена от некомпетентен орган. АУАН е бил съставен в нарушение на чл.40, ал.3 и чл.42, т.7 ЗАНН, защото не е бил съставен в присъствие на свидетели при извършване или установяване на нарушението. На жалбоподателката не е била предоставена възможност да се запознае с материалите по преписката и събраните доказателства. В АУАН бил записан 1 свидетел, без актосъставителят да уточни изрично причините за това. В АУАН липсвало отбелязване дали акта е съставен в отсъствието на свидетелите присъствали при извършване или установяване на нарушението, поради липса на такива или поради невъзможност същите да присъстват при съставянето на акта. АУАН противоречал и на чл. 42, т.7 от ЗАНН, защото в него не са били посочени имената, ЕГН и точните адреси на свидетелите. Нарушението и обстоятелствата около неговото извършване били описани в АУАН и в заповедта бланкетно, без да се вземе предвид действителната обстановка, цялостното поведение на нарушителя и заобикалящата го среда. Не били посочени достатъчно доказателства, които по неоспорим начин да

доказват извършеното нарушение от обективна гледна точка, нито субективното отношение на лицето към него и настъпването на противоправните последици. Липсвали доказателства за виновно поведение на жалбоподателката. Не са били взети предвид обясненията ѝ относно причините и мотивите за присъствието на футболния терен, които не покривали по съдържание смисъла на понятието „нахлуване на спортния терен“. Наличието на пълна съставомерност на деянието по чл. 21, т.4 от ЗООРПСМ следвало да се преценява отделно за всеки конкретен случай, без да се прибегва до формално приложение на закона на база на изолирани и едностранни заключения, които не са плод на систематично и обвързано логическо тълкуване в съвкупност на всички установени факти и обстоятелства. Към АУАН, на основание на който е наложена процесната ПАМ не са били приложени никакви други доказателства за извършеното административно нарушение, освен сведенията на актосъставителя, за когото не било ясно дали е присъствал на извършване на нарушението, нито по какъв начин го е установил.

В проведеното съдебно заседание П. В. И. се представлява от адв. Т. В. Т., който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответникът- началник на група „Териториална полиция“- П. при 05 РУ на СДВР се представлява от юрк. М. Г., която оспорва жалбата. По същество се сочат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения са развити в писмено становище от 27.09.2024г.

Акцентира се, че за установяване самоличността на лицето, извършило нарушението по ЗООРПСМ, е била извършена проверка, при която е установено, че заснетото лице е П. В. И.. Тя е извършила противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен, като се е намирала пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадион „Виваком Арена - Георги Аспарухов“. С това си действие П. В. И. виновно е нарушила разпоредбата на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Във възражението си по съставения ѝ АУАН, П. В. И. е признала, че е извършила проявата, но я квалифицирала като „мирен протест“. Налице е било фактическото основание за издаване на заповед за прилагане на ПАМ по чл. 42, във вр. с чл. 30, ал.1, т. 1 от ЗООРПСМ „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година. Административният орган действал при условията на обвързана компетентност и е бил длъжен да издаде административен акт за прилагане на ПАМ. Правилно е било индивидуализирано наказанието, което е наложено на жалбоподателя, за нарушението, което е извършил, отчитайки тежестта на същото. Налагането на принудителната административна мярка имало за цел да се преустанови едно противоправно поведение от страна на нарушителя. Оспорената заповед била издадена и в съответствие с целта на закона, за да се ограничи възможността на деца да извърши други нарушения на правилата, относно обществения ред при провеждането на спортни събития.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по

чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство по преписка рег. № 513р-49753/14.05.2024г. е било образувано въз основа на докладна записка рег. № 513р-49037/13.05.2024г. на инспектор Т.Ш., за установяване на извършени противообществени прояви на 12.05.2024г. на стадион „Виваком Арена - Георги Аспарухов” в [населено място] при провеждане на футболна среща между отборите на ПФК „Левски” - [населено място] и ПФК „Черно море” -гр. Варна, с начален час 19.30ч. Преди, по време и след края на същата са възникнали нарушения на обществения ред съгласно разпоредбите на Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия.

Предвид горното е предложено да бъде извършена проверка, с цел установяване самоличността на лица, имащи отношение към възникналите инциденти и спрямо същите да бъдат приложени санкциите по ЗООРПСМ.

С писмо рег. № 513000-35720/13.05.2024г. от ПФК „Левски“ АД са били изискани записите от камерите към системата за видеонаблюдение. От извършен преглед на същите се е установило, че преди започването на футболната среща, група от около 12 /дванадесет/ фена на ПФК „Левски“ нахлуват на спортния терен, като се позиционират пред вратата от страната на сектор „Б“ и разпъват транспарант с надпис „С. - вЪн“. След намесата и проведен разговор с охранителната фирма отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напускат спортния терен и се насочват към сектор „Б“, в който се настаняват. Едно от заснетите лица е от женски пол на видима възраст 40 - 45 години, високо около 155 - 165 см, руса коса вързана на висока опашка, овално лице и леко пълно телосложение, облечено в синьо яке с дълъг ръкав, тъмен панталон по крака и светли маратонки, като се е позиционирало от дясната страна зад транспаранта. В последствие е проследено с камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа е записан на оптичен носител и е приложен към преписката. Въз основа на тези данни с докладна записка рег. № 513р-49753/14.05.2024г. е предложено да се извърши проверка, с цел установяване самоличността на дееца във връзка с извършване от него на нарушение по чл.21, т.4 ЗООРПСМ.

С постановление от 15.05.2024г. на инспектор Т.Ш. е допуснато да се извърши експертна справка, със задача: дали на предоставеният оптичен носител, съдържащ видео материал, заснет на 12.05.2024г. по време на футболната среща между отборите на ПФК „Левски” - [населено място] и ПФК „Черно море” - [населено място], на файл с име „PTZ СЕСТОР V_ 20240512193013“, е заснето лице от женски пол на видима възраст 40 - 45 години, високо около 155 - 165 см., руса коса вързана на висока опашка, овално лице и леко пълно телосложение, облечено в синьо яке с дълъг ръкав, тъмен панталон по крака и светли маратонки, което се е позиционирало от дясната страна зад транспаранта. В 00:20 секунда на таймера на видеозаписа, същото лице е застанало на спортния терен, държейки транспарант с надпис „С. - вЪн“. Лицето е проследено с камера от системата за видеонаблюдение, като копие от записа на проследяването е записано на оптичен носител и приложено към преписката, и дали това е П. В. И. с ЕГН: [ЕГН].

Изготвена е била експертна справка № 40-Ф/21.05.2024г., от съдържанието на която се установява, че в качеството на сравнителен материал е предоставена портретна фотоснимка на П. В. И., ЕГН: [ЕГН]. След преглед на предоставения видеозапис са били установени кадри с изображения на лице 1, които са послужили за

фотосъпоставително изследване. Установени са съвпадения и сходства в общи и частни признаци като: форма, овал на лицето; относителна форма и размер на очите; относителна форма и размер на носа; относителна форма и размер на веждите; форма на брадичката; носоустни гънки; характерни устни с ниски краища. Не са установени съществени различия. Констатираните съвпадения между елементите са както в техните относителни форми и размери, така също и във взаимното им разположение, което е дало основание да се направи извод, че на изследваните изображения е заснето едно и също лице, а именно: П. В. И. ЕГН: [ЕГН].

Изготвена е била докладна записка рег. № 513р-52695/22.05.2024г. до зам.директора на СДВР, в която се обобщени извършените процесуални действия. Посочено е, че преди започването на футболната среща между отборите на ПФК „Левски” -гр. София” и ПФК „Черно море” - [населено място], с начален час 19.30 ч. на 12.05.2024г., на стадион „Виваком Арена - Георги Аспарухов”, група от около 12 /дванадесет/ фена на ПФК „Левски“ излизат на спортния терен, като се позиционират пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ и разпъват транспарант с надпис „С. - вЪн“. След намесата и проведен разговор с охранителната фирма отговорна за охраната на спортното мероприятие, същите напускат спортния терен и се насочват към сектор „Б“, в който се настаняват. По преписката е било снето писмено показание от инспектор М. А., разузнавач в 03 гр. ХЕ - СММ - СДВР, в което той е заявил, че съгласно единната план разстановка, е взел участие в охраната на спортната среща. По време на същата се е намирал в залата за видеонаблюдение, разположена в сектор „А” на стадиона, като му е била поставена задача да следи за поведението на зрителите и конкретно за извършители на противообществени прояви, като при установяване на такива да уведоми прекия си ръководител с цел последващи действия. Инспектор А. посочвал, че едно от заснетите лица е било от женски пол на видима възраст 40 - 45 години, високо около 155 - 165 см, руса коса вързана на висока опашка, овално лице и леко пълно телосложение, облечено в синьо яке с дълъг ръкав, тъмен панталон по крака и светли маратонки, като същото е било позиционирало от дясната страна зад транспаранта. В следствие проследил лицето с камера от системата за видеонаблюдение, като заедно с цялата група, същото се е върнало на трибуната в сектор „Б” на спортното съоръжение. Инспектор А. е разпознал нарушителката като П. В. И. с ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] .

С цел потвърждаване самоличността на лицето е била назначена експертна справка на предоставения видеоматериал. От изготвената справка се установявало, че са констатирани устойчиви съвпадения, които водели до извода, че е заснето едно и също лице- П. В. И., която е извършила нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ. Предложено е преписката да се изпрати на 05 РУ на СДВР, за да бъдат приложени спрямо лицето мерките по ЗООРПСМ.

Административното производство е приключило с издаването на заповед № 6 от 27.06.2024г. на началника на група „Териториална полиция“- П. при 05 РУ на СДВР, с която на основание чл.30, ал.1, т.1, пр.2 ЗООРПСМ е била наложена на П. В. И. принудителна административна мярка- „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от 1 /една/ година.

По делото е представена заповед № 229з-466/26.03.2024г. на началника на 05 РУ на СДВР, както и удостоверение № 513р-73080/18.07.2024г. на началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“- СДВР.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 3 /тридневен/ срок, считано от 27.06.2024г. – датата на връчването му на неговия адресат.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от П. В. И. и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган по см. на чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ- старши инспектор М. В. В.- началник група „Териториална полиция“- П. в 05 РУ на СДВР, който е бил надлежно оправомощен да налага принудителни административни мерки. Не се констатира порок по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. П. В. И. е бил уведомена за образуваното административно производство на 27.06.2024г. В

случай, че тя не се е запознала с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива. Оспорената заповед е издадена в предвидения в чл.30, ал.1 ЗООРПСМ срок от 24 часа от съставяне на акта по чл.26, ал.1 ЗООРПСМ, с който нарушението е установено по предвидения в цитирания закон ред.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Неоснователни са доводите на П. В. И. за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството, обосновани с нарушения по чл.40, ал.3 и чл.42, т.7 и чл.6 от ЗАНН. Това е така, защото издаването на процесната заповед не се подчинява на правилата на ЗАНН, а на АПК, тъй като по своята правна природа представлява индивидуален административен акт. Налагането на ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от наказателното постановление /НП/, с което се налага санкция за извършено административно нарушение. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание „глоба“ с издаване на НП и прилагане на ПАМ- „забрана за посещения на спортни мероприятия в страната и чужбина“. Затова и всички наведени аргументи от оспорващия за допуснати нарушения на ЗАНН не следва да бъдат разглеждани и обсъждани в настоящото производство, а са относими към законосъобразността на издаденото срещу П. В. И. НП № 213/27.06.2024г., което е било предмет на съдебен контрол по дело № 9535/2024г. по описа на Софийски районен съд.

Деянито, за което е наложена ПАМ е квалифицирано по чл.21, т.4 ЗООРПСМ. Съгласно тази разпоредба "противообществена проява" (спортно хулиганство) е тази, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява може да се изразява в различни форми, като в т.4 е посочена „нахлуване на спортния терен“.

П. В. И. е извършила противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, тъй като на 12.05.2024г. на стадион „Виваком Арена - Георги Аспарухов” в [населено място] непосредствено преди започването на футболната среща между отборите

на ПФК „Левски”- [населено място] и ПФК „Черно море” -гр. Варна, с начален час 19.30ч. нахлува на спортния терен, като се позиционира пред вратата от страната на сектор „Б“ и държи транспарант с надпис „С. - вълн“. В обжалваната заповед точно и ясно е посочена нарушената разпоредба, както и обстоятелствата, които обуславят налагането на конкретната принудителна административна мярка. Относимите факти се установяват от докладните записки на полицейските служители, веществените доказателства по чл.29, ал.1 ЗООРПСМ /видеозапис/, както и от изготвената експертна справка, посредством която е доказана самоличността на жалбоподателката. Доказателства за опровергаване изложените обстоятелства не са ангажирани. Не се навеждат други фактически твърдения за случилото се събитие, които да се удостоверят по надлежен ред с допустими и относими доказателствени средства.

Оспорената по делото ПАМ е приложена по отношение на жалбоподателката за минимално предвидения в чл.25, ал.1 ЗООРПСМ срок. Съдът намира, че налагането на „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година е оправдано с оглед наличието по административната преписка на справка, извършена в единния автоматизиран регистър АИС "Спортни хулигани" към НИЦССМ-МВР, видно от която за П. В. И. няма данни да е установявана като извършител на противообществена проява по ЗООРПСМ преди процесния случай. Наложена ПАМ отговаря и на визираните в закона цели, а именно - опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия; предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви. Така установеното от обективна страна нарушение съответства на правната норма на чл.21, т.4 ЗООРПСМ. Ето защо, атакуваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон, доколкото по делото бе установено по несъмнен начин извършването на вмененото деяние от П. В. И., изразяващо се в нахлуване на спортния терен и заставането ѝ пред вратарската врата от страната на сектор „Б“ на стадион „Виваком Арена- Георги Аспарухов“.

В заключение, съдът приема, че *заповед № 6 от 27.06.2024г.* е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдена. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените неблагоприятни правни последици за П. В. И..

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като се дължи юрисконсултско възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. И. срещу *заповед № 6 от 27.06.2024г.*, издадена от началник група „Териториална полиция“- П. при 05 РУ на СДВР.

ОСЪЖДА П. В. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК

Съдия: